

Sygn. akt VIII Pz 15/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy

SSO Grażyna Łazowska [ref.]

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy B. (...) spółki jawnej w G.

przeciwko P. L.

o zwrot kosztów poniesionych przez pracodawcę w związku z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych pracowników

na skutek zażalenia pozwanego P. L.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 stycznia 2014 sygn. akt VI P 483/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pz 15/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8.01.2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach w punkcie 1 oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20.05.2013r., zaś w punkcie 2 odrzucił sprzeciw pozwanego od tego orzeczenia.

Pozwany wniósł zażalenie na punkt 2 powyższego postanowienia zarzucając naruszenie art. 168 § 1 kpc. i art. 344 § 1 kpc. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty względnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i uznanie, że sprzeciw został wniesiony bez uchybienia terminu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą odrzucenia sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 20.05.2013r. była odmowa przywrócenia terminu do jego wniesienia, a zatem rozpoznając przedmiotowe zażalenie, Sąd odwoławczy, na mocy art. 380 k.p.c., analizuje podstawy odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu.

Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, że wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu z dnia 20.05.2013r. podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 168. § 1 kpc jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu.

Konieczną przesłankę przywrócenia terminu procesowego stanowi brak winy po stronie osoby zamierzającej dokonać określonej czynności procesowej. Jako kryterium przy ocenie winy w uchybieniu terminu procesowego należy przyjąć obiektywny miernik staranności, strona powinna uprawdopodobnić, że mimo całej swej staranności nie mogła dokonać czynności w terminie, a więc, że wystąpiła przeszkoda od niej niezależna. Dopuszczenie się przez stronę chociażby lekkiego niedbalstwa daje podstawę do przyjęcia jej winy, a tym samym nie uzasadnia przywrócenia terminu. Nieuprawdopodobnienie braku winy pociąga w każdym wypadku oddalenie wniosku o jego przywrócenie.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany do 2007r. mieszkał przy ul. (...) w G., następnie zameldował się w G. przy ulicy (...), a od końca 2011r. zamieszkuje w G. przy ulicy (...). Pozwany pod wszystkimi adresami odbiera korespondencję.

Pozwany był pracownikiem powódki w okresie od 23.03.1998r. do 17.12.2012r. Przez cały okres zatrudnienia pozwany we wszystkich dokumentach znajdujących się w aktach osobowych podawał jako miejsce zamieszkania ul. (...). Mimo wieloletniego niezamieszkiwania pod tym adresem, jeszcze w listopadzie i grudniu 2012r. w pismach kierowanych do powódki ten adres podał jako miejsce swojego zamieszkania. M. L., matka pozwanego, za jego zgodą odbierała kierowaną na ten adres korespondencję. Nakaz zapłaty z dnia 20.05.2013r. został wysłany na ten adres i odebrany przez M. L. w dniu 5.06.2013r., o czym powiadomiła pozwanego. Pozwany odebrał przesyłkę dopiero we wrześniu 2013r., kiedy dowiedział u swojego pracodawcy o zajęciu komorniczym. Dopiero wtedy zakazał M. L. odbierania kierowanej do niego korespondencji na adres przy ulicy (...).

W dniu 4.09.2013r. pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności.

W ocenie Sądu Okręgowego w tak ustalonym stanie faktycznym, brak podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu, bowiem pozwany nie wykazał braku winy w jego uchybieniu.

Nie informując powódki o zmianie miejsca zamieszkania bądź o aktualnym adresie korespondencyjnym i pozwalając matce na odbiór przesyłek, pozwany świadomie godził się na to, że korespondencja będzie kierowana na podany przez niego adres przy ulicy (...) oraz na wynikające z tego konsekwencje – w tym domniemanie doręczenia z art. 138§1 kpc – w razie jej nie odebrania. Utrzymywanie takiej sytuacji obciąża tylko pozwanego. Nie można pominąć okoliczności, że pozwany w czerwcu 2013r. został poinformowany przez matkę, że przyszła do niego przesyłka sądowa, ale z niewiadomych przyczyn nie zapoznał się z jej treścią. Tym samym argumenty żalącego, że obalił domniemanie skutecznego doręczenia oraz, na skutek „niepamięci” matki nie odebrał przesyłki nie zasługują na uwzględnienie. Sąd nie podzielił również stanowiska pozwanego, że powódka знаła jego faktyczny adres, bowiem były pracownik powódki był w miejscu zamieszkania pozwanego. Okoliczność taka nie świadczy jeszcze o tym, że faktycznie w tym miejscu pozwany stale przebywał i odbierał korespondencję, zwłaszcza, że odbierał ją pod wszystkimi 3 adresami i mimo zmiany miejsc faktycznego pobytu nie poczynił żadnych starań w tym kierunku aby przesyłki przychodziły tylko na adres jego faktycznego miejsca pobytu.

Powódka w pozwie, wniesionym po około 5 miesięcy od ustania stosunku pracy wskazała adres pozwanego, podany przez niego w okresie zatrudnienia, stąd żalący podnosi, że nie miał obowiązku informowania byłego pracodawcy o zmianie adresu, a doręczenie nakazu było nieskuteczne. Pozwany miałby rację, ale tylko w przypadku gdyby po ustaniu stosunku pracy faktycznie nastąpiła zmiana miejsca zamieszkania bądź adresu korespondencyjnego. W tej

konkretnej sprawie, jednak nie nastąpiła żadna zmiana w tym zakresie, w porównaniu do stanu jaki istniał w czasie zatrudnienia, a nie odebranie w czerwcu 2013r. przesyłki z nakazem było zawinione przez pozwanego. Dopiero po wszczęciu postępowania egzekucyjnego, czyli we wrześniu 2013r. pozwany zakazał matce odbierania korespondencji kierowanej na ulicę (...).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Rejonowego o oddaleniu wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, jak i pisemne motywy tego rozstrzygnięcia. W konsekwencji, Sąd Rejonowy prawidłowo w oparciu o treść art. 504 § 1 kpc odrzucił sprzeciw pozwanego, jako wniesiony po upływie terminu.

Reasumując zażalenie uznać należało za niezasadne, dlatego na mocy art. 397 par. 2 kpc w zw. z art. 385 kpc orzeczono o jego oddaleniu.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia